

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

MARIANNE

Sund, 21 år.

Student i Falun våren 1968. För i höst till

Puerto Rico för att tjäna Gud bland barn och fångar.

Hon står här som manande representant för alla kallelsemedvetna ungdomar som denna höst med allvar bereder sig för en uppgift i Guds rike.

Se sid. 12-13.

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgiro nr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår: 15: 50, kvartal
8: —, Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 56164 - 1995

Sege mig giv!

*Känner du vändan i tiden,
har du Guds ljus i ditt liv?
Ser du vad tiden är liden,
är din djupa bön: "Sege mig
giv"?*

*Hör du satans sirener,
som samlar sin ondaste här?
att fånga, att plåga, att döda,
att utplåna livet som är.*

*Vändas din själ av nöden —
skakas av fiendens larm?
Vill du ej rädda från döden,
en själ, betungad och arm?*

*"Tiden är kort" — vilken san-
ning!
Därför är kampen så hård
om själar som Jesus vill frälsa
och ge sin gudomliga vård.*

*Med Honom vi lider nöden
för själar vid avgrundens rand.
Skall ej kärleken till Honom
tvinga oss
att gå med hjärtat i brand?*

*Som lamm mitt ibland ulvar
Han sänt oss att sprida sin här-
lighets ljus.
Låt oss kämpa i tjänsten Han
gett oss!
Snart vi lyftas från jordens
grus.*

ULLA JOHANSSON

Nr 20

15 oktober

Årg. 9

MÖTES- OCH FÖRSAMLINGSLIV

Arne Imsen

□ Under några kampfyllda men mycket lärorika år har denna tidning med stort intresse sökt förfäktat nytestamentliga principer för mötes- och församlingsliv.

Ett nerslitet verksamhetsmaskineri kan inte annat än skada de frälsta själarna och hålla syndarna på avstånd. Förfinad sång och musik är en nödlösning, ty i längden orkar ingen mänsklig kultur ens nödortfiktigt dölja det faktum, att enkelheten, hjärtligheten, värmen och hänförelsen gått förlorade med den barnsliga och omedelbart verk samma tron. Alla tidens försök att popularisera eller överdramatisera enkla läsarsånger ger otvivelaktigt intrycket att prestationen väger tyngre än presentationen, ramen leder bort uppmärksamheten från det centrala i budskapet.

□ Det blir njutningsbara, konstlade och oförargliga möten då en völdressad, inställsamt smilande och publikfriande predikant i predikstolen samt en studiecirkeltränad och vältrimmad men måttligt religiös och lagom världslig större eller mindre grupp på sångarestraden, hjälps åt att kittla åhörarnas skönhetssinne med ord och toner, som har ytterst små förutsättningar att väcka upp andliga behov eller mätta de, vilka redan blivit väckta. Andlig tomgång löses utslutande genom FÖRNYELSE och/eller UTÅG!

□ Nu och då har vi råkat kollidera med personer, som velat ställa oss till ansvar för att dessa spalter, enligt deras sätt att se på tingen, alltför ofta rymmer negativa uttalanden om andra kristna. En och annan har väl önskat att de kunde sätta munkorg på oss eftersom de känt sig illa berörda, då vi gått tillrätta med osunda system och verksamhetsmetoder de personifierar eller associerar sig med. Utan motstånd eller någon form av prövning skulle sålunda krafter släppas loss och få operera "fritt" i väckelsens hägn. Det är verkligen anmärkningsvärt att en del förlorar både vision och balans då de konfronteras med Guds ord och söker dupera människor med att de är förföljda, då de möter hälsosam och fullt berättigad kritik.

□ Denna "fria" företagsamhet har blommat ut i en vild flora av mötes- och konferensveckor, bibelskolor, tidningsproduktion, traktatdistribution, bokspridning, förlagsverksamhet, insamlingsbrev, missionsprojekt, tältuthyrning och -försäljning, grammofonskiv- och ljudbandsutprångling med plagiering, idéstöld, publicitets-hunger, storhetsgalenskaper, simpel konkurrens-mentalitet och annat småvarmt, uppblandat med många ärliga vänners uppriktiga vilja att evangelisera såsom stressande inslag i jakten efter marknader, makt och pengar.

Forts. nästa sida.

Käre Mörkestöl.

En typisk evangelist vi tackar Gud för. Bosatt: Stenungsund. Familj: Hustru och 3 barn. Fält: Ljungskile, Uddevalla, Trollhättan och hela landet så långt tid och krafter räcker.

Forts. fr. föreg. sida.

□ Alla dessa spridda ansatser blir i längden kraftlösa och förödande — måhända mest för sina ambitiösa initiativtagare. Det är nu hög tid att rensa upp i denna djungel av *religiös kommers* i våra egna led, så krafterna kan förenas och kanaliseras in i *sunda* banor efter nytestamentliga riktlinjer. Inte lär det väl vara meningen att våra vittnen skall fara omkring som en samling sentida gårdfarihandlare eller postordernasare?

□ Med sann ödmjukhet och kristen självtukt kommer vi ganska säkert nå fram till mycket andligare principer för allt vårt arbete. En sanering måste ske om inte hela vår andliga kapacitet skall gå förlorad! **SNIKENHET** och **GIRIGHET** hör absolut inte hemma bland verkliga maranativittnen! De låter sig inte ledas av materiellt vinstbegär och säljer sig inte med själviskt dikterade löneanspråk. Maranativittnena bör fastmer bli skickade att avslöja *all* förklädd "evangelisations- och missionsverksamhet", som vegeterar i församlingarnas och gruppernas utkanter.

Forts. nästa nummer.

Evangelist

KÅRE MÖRKESTÖL

VAD SKALL VI GÖRA MED BARNET?

Dom. 13: 12.

"Då sade Manoa: 'När det som du har sagt går i fullbordan, vad är då att iakttaga med gossen? Huru skall man göra med honom?'"

Detta ord har talat till mig en längre tid. Jag tror, att det är ett aktuellt ord till hela Guds församling i denna sista del av nådeshushållningen. Berättelsen, som ordet är hämtat ifrån, är välkänd för oss bibelläsare. Det hände under domartiden att filistéerna angrep Israel på grund av deras avfall från Herren, och man fick uppleva 40 långa år av filistéernas tyranni. Men en man från Sorga, som hette Manoa, fick ängla-besök.

Först uppenbarade sig ängeln för hans hustru och sedan för Manoa. Vad var orsaken? De var barnlösa och Herren kom med bud om att de skulle få en son, som skulle vara med och frälsa Israel från filistéerna. Manoa's glädje blev naturligtvis översvallande stor, ty det att vara barnlös på den tiden var en stor skam. Men det som förundrar oss mest när vi läser berättelsen är, att Manoa i första hand inte blev så glad att få tillökning i familjen, utan det han först kom att tänka på var frågan: "Vad skall vi göra med honom?" Manoa ville inte endast föda en son, utan han ville ha en, som var annorlunda än alla andra. Han ville inte endast föda en son, men han ville fostra och leda honom, så att han blev en duktig krigare. Han ville ha en son, som filistéerna var rädda för, en som kunde göra uppror och angripa, så att det märktes i filistéernas läger. Han ville ha en son, som inte var lik de andra, en som skilde sig från mängden och som utmärkte sig i krig. Halleluja!

Simsons hemlighet.

Manoa fick en underbar plan om hur han skulle förfara med sonen, som han skulle få. Stor var säkerligen glädjen då han flera år senare fick uppleva, att den son han fick, nämligen Simson, blev en av domartidens mäktigaste män.

Simson har många gånger blivit framställd för oss som en muskelstark man, men om vi läser om Simsons liv finns det ingenting, som talar om muskelstyrka. Folket var mycket förundrade över den styrka han hade, därför blev också Delila utsänd av filistéerna för att utforska var hans styrka låg. Simson visste hemligheten. Det var nasirlöftet. Hans hår var symbolen på löftet mellan honom och Gud. Om hans hår blev avklippt, var det liktydigt med att löftet bröts mellan Gud och Simson, och Simson blev en vanlig människa.

Om vi läser Dom. 16: 7 lägger vi märke till Simsons överbevisning: "Om man bunde mig med sju friska sensträngar, som icke hade hunnit torka, så bleve jag svag och vore såsom en vanlig människa."

Det var alltså en speciell sak, som gjorde honom till en annan människa. Men han började leka med synden och slutar tragiskt enligt Dom. 16: 20—25. *Han visste inte, att Herren hade vikit ifrån honom.* Du frågar mig: "Vad menar du med detta?" Jo, jag vill dra en parallell mellan Simson och församlingen.

Gud vill inte bara ha en samling människor här på jorden lik alla andra. Det är inte i första hand *mängden* han tänker på. Gud har tänkt sig en *brud*, som är olik de andra, nämligen olik världen och de religiösa. Gud vill, att församlingen skall vara aktad och fruktan i andevärlden. Han vill ha en församling, som kan befria Israel från filistéerna. Halleluja! Det vill säga: "Lös de bundna och sätta plågade i frihet." Vi skall lösa narkomaner, alkoholister, besatta och sjuka från djävulens våld och leva så, att vi är olika andra sammanslutningar, som har namnet att de lever men är döda.

Fäder och mödrar.

Vad är det då som gör, att vi kan uppleva detta?

För det första skall vi ha klart för oss, att föda barn kan t. o. m. en gatflicka klara, men

att ta hand om barnet är svårare. Därför tror jag att Gud i dessa dagar är mest intresserad av att få fram mödrar och fäder, som är villiga att offra sig själva för barnen. Vi har många, som gärna vill leda, dominera och lysa, men detta att ge barnen mat och fostran, så att de blir strids- och levnadsdugliga — nej, det kostar för mycket. Detta problem har alltid funnits i väckelsesammanhang. Det är lätt att resa från plats till plats och hålla väckelsemöten och utan ansvar och förståelse för vad vi egentligen håller på med. Barn blir födda till bråd död, men Gud har inte tänkt det så!

Han vill, att de som blir frälsta skall växa upp och bli själavinnare för Gud. Det är inte glädjen över att få syndare på knä som borde driva oss. Fastmer borde vi fråga: "Vad skall vi göra med dem?" De skall ledas in i Guds ord och bönenämnet, in i Andens underbara värld, in på trons område och lära känna Gud på tumanhand, så att de kan stå i striden och kampen.

Varför är det så många avfallingar i dag? Jag är rädd för att många är det på grund av fel kost. De har inte blivit behandlade som barn i församlingen. Må Gud lösa oss på detta område! Bed Herren om visdom att skapa ett hem, som kan ta emot barn och leda fram dem! Jag är övertygad om att Herren sänder en underbar väckelse, så att många barn föds in i det hemmet och blir till välsignelse på den plats där Gud har ställt dem.

Respekt.

Gud har en plan med Maranata-folket, och det är att *vi skall vara annorlunda än alla de andra.* Finns det möjlighet till det?

Ja, pris ske Gud!

Vi lever i en väckelsefattig tid och om vi ser ut över Sveriges land är det inte många som blir frälsta i förhållande till mängden av människor. Låt oss ropa till Gud om att han reser upp hem, som inte endast föder barn men fostrar dem efter Guds ord. Så skapas en väldig här, tänd av helig eld, som går ut i kampen emot synd och värld och befaller onda andar att ge vika. Då slipper vi import, men vi kan själva få uppleva att djävulen har respekt för *Guds folk* också i dag.

Slutspurten är hård men lönen väntar — låt oss se fram mot den!

Med detta nr är bilagt gåvoinbetalningskort till bibelskolan

Linnea Sundkvist ställer en **ALLVARLIG FRÅGA**

Linnea Sundkvist.

"Och vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ. Och vad kan en människa giva till lösen för sin själ." Mark. 8: 36—37.

Dessa ord har varit så levande för mig den senaste tiden. Har du tänkt på det, min käre ofrälste vän, att du har en själ? En själ, som skall leva i evigheternas evigheter. Har du tänkt på vad allvarligt detta är? Vad allvarligt det är att vara människa! Det är inte bara att födas till denna världen, leva ett mer eller mindre slitsamt liv och så bara dö bort ifrån alltsammans.

Vad vore det då för mening med livet?

Men, här i tiden har ändå alla människor en möjlighet att bereda sig för evigheten, därför att det finns en som lidit och dött för oss — Jesus Kristus.

DEM KAN STÄNGA?

"Tänk om västvärldens kristna vore lika rädda för Babylons skökoande, som de tycks vara för kommunistisk våldsideologi!" Reflekterar AGNE BARK i denna artikel bl.a.

Se, jag har låtit dig finna en dörr som INGEN kan tillsluta. Upp. 3: 8.

Det talas ofta om stängda dörrar för evangelium i gudlösa stater. MED VILKEN RÄTT?

Under vilken period av församlingens historia — ej att förväxla med kyrkohistorien — har inte de som representerat gudlös värld och död religion, försökt stänga dörrarna för och täppa till munnen på levande kristna? HAR DE LYCKATS?

En gudlös regim kan konfiskera de troendes egendom, fängsla och döda en hel del av dem och riva ner deras kyrkor och kapell. Men kan en gudlös regim stänga den dörr Jesus öppnat för ett folk, som bevarar sig i den uppriktiga troheten mot honom?

Är inte Apostlagärningarnas referat från församlingens första segertid starka nog? "Strängeligen förbjudna att tala i Jesu namn" och likväl,

Han har burit alla våra synder och sjukdomar. Därför finns det ingenting som hindrar dig från att bli frälst just nu. Gå till Jesus med all din synd och nöd. Då skall du få uppleva vad verklig glädje är! Men dröj inte, för Jesus kommer snart igen för att hämta hem alla de sina! Skall DU vara med då? Gud välsigne dig att ta emot Jesus som din personlige frälsare.

Linnea Sundkvist

"de upphörde icke att var dag förkunna evangelium".

— Överstepräster läste in dem!

— En Herrens ängel släppte ut dem!

Många dog såsom martyrer, men Herrens ord hade i allt framgång. Det stod emellertid klart för dem att segrarnas väg var bönen och det frimodiga vittnesbördets. "Herre, det är du som gjort himmelen och jorden." ÄR DET DEN HERRE VI TROR PÅ?

Fungerar kristendomen så även i vår tid? Ja, hur är det i de underjordiska församlingarna i diktaturstaterna runt om i världen? Trängda och hotade av vilddjursmakten är de levande exempel på att evangeliet kan visa sin dynamiska kraft även då alla yttre mänskliga förutsättningar inte är för handen. De saknar det mesta av det kyrkor och församlingar hos oss anser vara oundgängliga villkor för framgång. Sålunda har de exempelvis inga lokaler, de kan inte samlas legalt och inte annonsera sina sammankomster offentligt. En Bibel är för många av martyrförsamlingens trofasta vänner en kuriositet. Likväl utgör de ett smort prästerskap, som dag för dag vinner ny terräng för Kristus.

Guds församling sanningens grundfäste och stödjepelare, kan fungera i alla miljöer och

Forts. nästa sida.

under alla samhällsvillkor oavsett graden av den politiska regimen Kristushat.

Lewi Pethrus medger att det fanns en tid i Sverige då väckelser kunde uppstå uteslutande genom bön. Nu, gör han gällande, är betingelserna helt andra. Därför måste först de gudlösa krafter, som sägs fått dominans i regering och riksdag besegras med politiska maktmedel och opinion skapas för det man kallar den kristna livsstilen, innan himmelen kan förbarma sig och ge svar på de heligas böner. Ett sådant synsätt dyker gång på gång upp i hans produktion. Med denna vrånbild av församlingens uppgift i världen sprider han en farlig villfarelse om evangelisationens och missionens förutsättningar i den värld, som är i den ondes våld. Den "kristna" kulturen kan då också, enligt hans betraktelsesätt, betvinga sin motståndare med napalm och andra utrotningsvapen.

Behöver Gud bomber och tanks för att hålla fältet öppet för sitt budskap? Nej, betingelserna för den öppnade dörren har ingenting med politiska eller militära maktmedel att göra.

TÄNK OM VÄSTVÄRLDENS KRISTNA VORE LIKA RÄD-

DA FÖR BABYLONS SKÖKONDE SOM DE TYCKS VARA FÖR KOMMUNISTISK VALDS-IDEOLOGI!

Skökans otuktsvin berusar hela släktet i en sex- och njutningskultur, som åstadkommer global förförelse och förvillelse. Maktberusad av sitt omätliga begär efter religiöst världsherravälde sveper hon in sig i sin förföriska skenhärlighet.

HENNES KORS- OCH BLODLÖSA ORMEVANGELIUM HAR TJUSAT MILLIONER ÄNDA IN I HELVETET.

Hon bär skulden till allt det oskyldiga blod, som i alla tider runnit från martyrernas otaliga skara. "Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor."

Skökokristendomen är nu, mer än förr, den verkliga faran för de kristna. Men en sak står fast, **INGEN** makt i universum kan hindra den församlings segertåg som äger det andliga Filadelfias karaktärsdrag. "Väl är din kraft ringa men du har tagit vara på mitt ord och har icke förnekat mitt namn. Se, jag har låtit dig finna en öppen dörr som **INGEN** kan tillsluta."

INGEN! Ingen politisk ideologi! Ingen ateism! Ingen vild-djursregim kan utsläcka den

Agne Bark i aktion.

eld, som brinner i sanna Kristustillbedjare. Faran kommer inifrån och har med överlåtelser till Kristus att göra.

Varje eftergift för världens anspråk och lockelser verkar avtrubbande och leder så småningom till ljumhet och andlig död.

MIDNATTSROPET TILL ALLA ANSTALTER I HELA SVERIGE!

MARANATAVÄCKELSEN rymmer ETT BUDSKAP till VÅR GENERATION!

Vi tror att det frigörelsens och kraftens evangelium som Gud anförtrott oss är räddningen för det släkte som växer upp i ett sekulariserat Sverige.

Vill du vara med och stödja denna mission ekonomiskt sänd då din gåva till **MIDNATTSROPET**, Surbrunnsgatan 60, Stockholm V.A. — Postgironr 57 16 20. Angiv på talongen "Midnattsropet till alla anstalter".

TILLBEDJAN

Utdrag ur en sensationell artikel i det seriösa och över hela världen kända magasinet **TIMES** för d. 14 juli 1968.

"ETT BUD OM ATT VI SOM TROENDE MÅSTE LÄRA KÄNNA VÅR SAMTID I GUDS ORDS LJUS",

**kommenterar
EYSTEIN RAUDE**

De andliga gåvorna får ny aktualitet.

De så kallade andliga gåvorna — profetia, andlig helbrägdagörelse och glossolali eller tungomålstalande — har länge varit karaktäristiska för den nitälskande, fundamentalistiska pingströrelsen. Inte desto mindre kan dessa ovanliga utgjutelser av andliga känslor i ökande grad förekomma i ortodoxa, protestantiska och till och med i romersk-katolska församlingar. Några kyrkliga ledare känner att det angår dem. 1968 års generalförsamling i den förenade Presbyterianska kyrkan bestämde, att ett speciellt studium av tungomålstalandets utbredning skulle företas. I denna månad möttes 120 kyrkliga anhängare till en ekumenisk samling vid det romersk-katolska Dayton-universitetet i Ohio för att diskutera rörelsen.

Försvarare av andlig tillbedjan argumenterade med att det finns bibliska garantier för den. Profetian var en accepterad gåva bland judarna. Både Jesus och hans lärjungar praktiserade troshelbrägdagörelse.

Aposteln Paulus brev refererar till tungomålstalande, som för nutidens utövare betyder plötslig utgjutelse av bön i obegripliga stavelser.

Troshelbrägdagörelse är nu mycket vanlig i protestantiska kyrkor, och det finns ett över hela landet spritt samfund (Fellowship of St. Luke), som påstår att de har över 20.000 medlemmar.

Ledare från olika sekter är till synes mindre entusiastiska vad tungotalen beträffar. Det förekommer vanligtvis bland små grupper, ej sällan lett av lekmän utanför kyrkans gränser. Enbart i Los Angeles, påstår den lutherska prästen Rodney Lensch, finns det hundratals grupper tungotalare. En av de få församlingar, som öppet försvaret ett närmande till de andliga gåvorna är "den gode herdens församling" i Elk Grove Village 111. Dess pastor, Loyd Weber från den förenade Kristi kyrka, hade länge varit intresserad av pingstens upplevelser, och för tre år sedan mottog han tungomålstalandets gåva, säger han. Han introducerade successivt sina försam-

lingsmedlemmar om bruket, och tungotal är numera vanligt och en reguljär företeelse i söndagsgudstjänsten.

BÖN OM DOP. Den mest förunderliga utbredning av troshelbrägdagörelse och tungotal, som förekommit nyligen, är den som skett bland romerska katoliker på gymnasiestadiet. Rörelsen började för ett år sedan då tre unga teologiinstruktörer vid Duquesne-universitetet i Pittsburg kom samman till bön. Helt plötsligt fann de sig själva, enligt deras vittnesbörd, tala i tungor samtidigt. Liknande försök har sedan förekommit vid andra katolska skolor. Vid Notre Dame finns det en grupp med 30 tungotalare, inklusive studenter och lärare från det näraliggande St. Mary's College, som samlas till bönen möten en gång i veckan.

Motståndarna till denna gåvorörelse argumenterar med att det är en fundamental och osund gudstjänsts upplevelse vars avsikt är att skilja de bildade och upplysta från majoriteten av de troende. California-psykologen dr Paul Morentz tror, att den trivs bäst bland

BIBELSKOLAN I STOCKHOLM

Lokal:

**Strindbergssalen
vid
N:a Bantorget**

Lärare:

Sigurd Brattli från Norge,
Kåre Mörkestöl, Alf Peterson,
Agne Bark, Ernst Högländer,
Björne Erixon, Axel R. Olsson,
Arne Imsen, Rune Gelländer,
Karl H. Henriksson
m. fl. vittnen.

"Skolan" för alla som önskar förkovra sig i Guds ord i väckelseatmosfär.

OFFENTLIGT

VÄLKOMSTMÖTE

den 19 d:s klckan 19.30 i
Z-salen, Sveavägen 41.

osäkra personer, som är i desperat behov av säkerhet och visshet. Å andra sidan förfäktar pastor Larry Christiansson i Trinity Lutheran Church i San Pedro, California, att gävarna är "Guds svar till hyperintellektualismen och den kalla opersonliga tillbedjan i vår tid". Överraskande nog var t. o. m. några katolska deltagare i Daytonkonferensen försiktigt optimistiska beträffande projektet att inkorporera tungotal och troshelbräddagörelse med sin kyrkas andliga del. Den bibelstuderande Barnabas Mary Ahern, en expert vid det andra Vatikankonsiliet, argumenterade med att tungotal skulle "flyta vid kyrkans hjärta" eftersom "kyrkans liv är Andens liv".

*

EYSTEIN RAUDE kommenterar:

Denna artikel är en kuriositet. Den är publicerad i ett av världens största och som mest objektivt ansedda magasin, TIME, i en tid då alla företeelser kräver vetenskapliga utredningar och verifikationer innan de eventuellt kan accepteras av massan.

TIME är ett seriöst magasin. Dess upplysningar är vederhäftiga. Artikeln är ett bud om att vi som troende måste lära känna vår samtid i Guds ords ljus. Det är ingen tillfällighet att Andeutgjutelser beskrivs i ett magasin, som går ut i en upplaga med flera miljoner exemplar och sprids över hela världen. Orsaken till all framgång i den enskilde kristnes och församlingens liv är att Anden får DOMINERA. Skall vi kunna möta vår tids människor som är så fyllda av hyperintellektualismens ande, måste vi bli uppfyllda av Anden. Gud har nåd och resurser tillgängliga för oss.

Barbro Stén berättar från

SOMMARENS TÄLTMÖTEN

Tillsammans med Ulla Näsholm, har jag i sommar haft det praktiska ansvaret för Maranataförsamlingens i Stockholm nya tält.

Under den sommar, som nu ligger bakom har vi fått se Guds trofasthet och nåd i ett ännu större mått än tidigare.

Det var med en viss spänning vi gick in i den första mötesserien, som hölls i Stockholm i juni. Skulle allt klaffa? Tillstånd från myndigheter, frakt, lastning och lossning. Resningen av det nya tältet, kändes en aning spännande.

Till pingsthelgen stod "vårt" nya tält i Tantolunden, och vännernas entusiasm kunde ingen klaga på. Tvärtom, fullt tält kväll efter kväll och bönetältet fylldes efter varje möte av frälsningssökande och längtande. Ända fram till midnatt

var många kvällar människor kvar för samtal och förbön.

*

Det är en underbar nåd att få vara med och tjäna Gud på heltid och se hur Gud handlar i olika situationer. Många praktiska problem som vi ställdes inför, har lösts på ett sätt som vi ej kunnat ana. Som t. ex. när vi skulle ha vår första dopförrättning. Då ordnade det sig med både dopgrav och vatten på samma dag.

*

Serien i Örebro var för oss båda en underbar upplevelse. Gud verkade med sitt Ord och sin kraft på mötespubliken. Första möteskvällarna stördes vi av några unga bråkmakare, som ville riva tältet. Men allt eftersom kvällarna gick verkade Guds ord på deras hjärtan, och vi vann slutligen deras förtroende, och segern var Herrens.

*

Vi mötte många sökande och längtande. Ett stort antal av dem hade en gång varit med i en levande församling, men av en eller annan orsak fallit ifrån. Nu vaknade dessa upp på nytt. Jublet var stort i bönetältet för varje själ som "kom hem" igen. Många var villiga att hjälpa till i förbönen. Särskilt minns vi med glädje den kväll då en syster, som varit borta en tid, kom igen och upplevde en underbar frälsning. Guds Ande föll över den bedjande skaran, som glömde både tid och rum. Någon i grannskapet blev irriterad och ringde polisen i undran över det liv

Forts. på sid. 12.

Ulla Näsholm och Barbro Stén.

Predikan av ARNE IMSEN

FÖRSAMLINGEN

Nu frågar man sig: Hur skall detta kunna ske? Ja, det finns svar på den frågan i ovanstående bibelsammanhang. Vi skall dröja inför några nyckelord. Det heter: "Fördenskull skall en man övergiva sin fader och sin moder och hålla sig till sin hustru, och de två skola varda ett kött. Den hemlighet som ligger häri är stor, jag säger detta med tanke på Kristus och församlingen." Vad är det för hemlighet? Den hemligheten att en man skall övergiva sin fader och moder och hålla sig till sin hustru.

ÖVERGE, HÅLLA SIG TILL

"De två skola varda ett kött." Här ligger själva problemet. Varje människa som har läst Bibeln vet att om man skall bli frälst måste man väckas upp ur sömnen — *men det räcker inte med att väckas*. Det finns många som blir väckta och somnar in igen. En väckelse måste *åtföljas av omvändelse*.

En omvändelse är inte vissa taktiska förändringar av ett yttre levnadsmönster eller ett försök att anpassa sig i en ny miljö med nya krav och nya riktlinjer. En omvändelse är *sinnets förändring*. Det är icke taktiska förändringar av det yttre för att komma på god fot med Gud eller de människor som eventuellt skadats genom ens syndalivs dåliga vanor. Omvändelse är *sinnets förändring* och utan sinnesändring existerar ingen pånyttfödelse.

Vad är då en omvändelse? Jo, det är en människas svar på Guds kallande "KOM". Hon vänder om från Satans makt och till Gud. Det är icke en flykt bort från de besvärligheter syndalivet orsakat. Omvändelse är alltså *sinnets förändring*.

Människans sinne är *gudsfiientligt och inbilskt*. Hon vill gärna ta upp diskussioner om Gud men när Gud kommer med sitt *omutliga "KOM"* och visar henne omvändelsens *nödvändighet*, så vill hon som regel visa bort Gud med kompromisser eller undanflykter. Den stolta människan tänker, att det skall lösa sig litet *finare* och icke så plötsligt och våldsamt och så *revolutionerande*. Hon vill försöka ändra sitt *yttre* successivt och sedan försiktigt och *stillsamt* smyga in i religionens värld. Men

FRÄLSNING ÄR RADIKAL OMVÄNDELSE

Sedan förenas man med Guds rike genom dopet till Kristus. Det är ingalunda likgiltigt med dopet. Människan vill lösa detta på ett modernt sätt eller så mjukt och behagligt hon anser det passar henne själv. *Omvändelse, dop och Andedop!* Det är *radikal* frälsning. Detta är dock allsammans någonting, som tillhör *förlossningsakten*.

I förlossningsakten frälsas vi ut ur världen, men i det verk som börjar med helgelsen frälsas världen ut ur oss.

Behöver vi det?

Ja, sannerligen behöver vi det. Här ligger hemligheten. Det är fråga om att *övergiva och hålla sig till*. Vi talar om den första kärleken — den måste manifesteras i *trohet*. Och det är där som många gör sitt misstag, och det är där som många går under i församlingen. De kommer heta, hänförda och tända av den helige Ande, men blir efter en tids gemenskap ljumma därför att atmosfären är ljum. Vad beror det på? Jo, det har skett någonting i trohetsförhållandet till Jesus Kristus. *Världen har kommit in*. Man håller visserligen fast vid bekännelsen, men världens ande har kommit in och fått dominans. Det måste till en *andra väckelse, en andra födelse*. "Så blev jag då av Anden åter uppväckt."

Vad många kristna behöver vara med om är en *andra väckelse, ett andra uppvaknande*, ty de har slumrat in, sjunkit ned i ljumhet, jargong och död rutin. Jag vill inte påstå att detta ömdöme gäller alla kristna, men tendensen är tydlig och kan spåras överallt. Ett *andra uppvaknande, en andra väckelse, en andra omvändelse* måste därför till för att reparera skadorna.

Mitt budskap kan uppfattas som negativt, men det är det icke. Jag talar nämligen om frälsning ifrån, att *överge* alla hinder för att hålla sig till Kristus. *Församlingen måste frälsas från*

SJÄLVFÖRGUDNING, IDOL- OCH PERSONKULT

Detta tillhör *världen* och måste överges om församlingens Kristustillbedjan skall bli sann och äkta. Alla utstuderade försök att lansera en religiös "popkultur" och skaffa sig fans i väckel-

Gud

sin fö

ur van

förs

samt r

ifrån

besi

Förse

skall

ställni

henn

i ki

Jesu

uppsl

S FRÄLSNING

Fortsättning från föregående nummer

sens utkanter måste näpsas i tid. Ty de små rävarna växer snart upp och skövlar så småningom lustgården. Vi har fått förtroendet att tjäna i men absolut inte på evangelium. Församlingens enda berömmelse är *korset*, där all mänsklig fåfänga och stolthet placerats för tid och evighet och sannerligen inte bör tillåtas återuppstå i församlingen i religiös förklädnad utan bekämpas med det tveeggade svärdet... *Församlingen måste frälsas från*

DEN INTELLEKTUELLT

upplysta människans många försök att ge sin bibelkritik "vetenskaplig" nimbus måste tillbakavisas med överbevisning i *Ande och kraft*. Intelktualismens alla bålverk har sin yttersta förklaring i den fallna människans förmörkade förstånd och benägenhet att ständigt, i allt som gäller hennes fall, upprättelse och frälsning, tråta med Guds ord och i sin gränslösa dårskap söka underminera dess auktoritet. Församlingen måste befrias från den vanmakt denna "teologiska" förnekelse fört henne in uti och på nytt frimodigt proklamera, demonstrera och praktisera Ordet med trons avväpnande och över all mänsklig visdom höjda enfald. Förnuftstron är dödande för andelivet, som kan leva och utvecklas endast där uppenbarelsetron är verksam. Församlingen måste frälsas från

MATERIALISM.

Materialismen är en upplösande och nedbrytande kraft. Den fördärvar troslivet och gör människan otroligt dum och ointelligent. Den helige Ande åter ger klarsyn och lär oss på rätt sätt taxera och umgås med de materiella tingen. Materialismen förslavar sina offer och gör dem till Mammons trälarna. Den helige Ande däremot frigör från dessa förödmjukande ok och gör människan till segervinnare och herre.

Men var går gränsen mellan rätt bruk och missbruk. Allt som får makt över en kristen är synd och måste överges om slutlig frälsning skall vinnas! I en väckelse sänd av Gud kommer alla flyttade eller uttraderade rågångar mellan Guds folk och världen att återställas och markeras med sina gamla kännemärken. Ära vare Gud!

En väckelse betyder död för både-och-religio-

nen men också radikal förnyelse för *antingen-eller-religionen*. Det blir kristallklart *antingen* Gud *eller* Mammon, Kristus *eller* Beliar och Guds rike *eller* världen. Då Ordet får herraväldet och trons lydnad blivit upprättad blir församlingen ett *Guds tempel* och inte ett avgudatempel.

ORDET DRAR UPP SKARPA GRÄNSER! Människor får verkligen veta på vilket territorium de rör sig, på trons eller otrons områden.

Materialismen förblindar.

Då materialismen smugit sig in i människans väsen blir hon falsk och skrymtaktig, och hon inbillar sig att girigheten är en dygd, som kvalificerar henne för framstående platser i Guds verk. Hon vill helt enkelt med sin hörntofsreligion köpa sig ära och makt i Guds rike. Istället för att lyda Gud och låta honom få *totalt* herravälde, så ger hon honom *något* av sina medel, *något* av sin tid, *något* av sin kraft. Men Gud frågar icke efter våra pengar i första hand. Han frågar efter *vårt hjärta*. "Min son, min dotter giv mig ditt hjärta." Just ifrån vårt hjärta utgår livet. Gud vill få sitt säte i vårt livs centrum, och då får han också grepp om allt det andra.

Materialismen har en snärjande filosofi såsom varje drift har *sin* och denna låter behaglig och intelligent för den *oandliga* människan. Materialismen ger en "*tolerant*" syn på nöjeslivet, en "*upplyst*" syn på kulturlivet, över huvud taget en *ny syn* på samhällsliv och -engagemang. Istället för *avståndstagande* till nöjeslivet blir det ett finurligt *bejakande*, icke oförbehållsamt men ett halvhjärtat ställningstagande. Tänk efter!

De flesta hem har numera nöjena inne i vardagsrummet. Olyckan är ju den, att det snart icke går att samla de kristna till hönemöten! Gudsliv på sparlåga emedan nöjena tar tid och krafter i anspråk. Det går aldrig att bevaras brinnande i anden, om man skall dela sitt intresse mellan världen och Guds rike. Antingen är man världens vän och Guds fiende eller Guds vän och världens fiende. Det är icke uteslutande fråga om vad vi *äger* här utan vad vi har *begär* till. "Älsken icke världen och de ting som äro i världen."

Forts. i nästa nummer.

Forts. fr. sid. 9.

som hördes från tältet. Två polisbilar kom snabbt till tältet, men med förklaringen att en av våra kamrater blivit frälst på nytt och Guds Ande föll över oss nöjde sig poliserna och drog sig stillsamt tillbaka. Guds vägar är icke människors.

*

Så bar det iväg till Malmköping. Dagarna där kommer väl ingen av oss att glömma. Den nåd som Gud visade sitt folk under denna konferens var obeskrivlig, ja det var i sanning festdagar på helig mark inför Herrens ansikte.

*

Ännu en tältmötesserie var planerad i Stockholm. Tänk att komma tillbaka till stan och se att de nyfrälsta vännerna var bevarade. Tack och lov! Det Gud gör, det håller!

*

Under de tre första veckorna i september drabbades Falun av Maranatatältet. Det var också den sista serien för året.

*

När man ser tillbaka på denna sommar och dröjer inför alla *nya erfarenheter*, så förstår man vilken sällsam nåd att vi har en trofast Gud som inte sviker sina tjänare. Ibland när det sett ut som om vi inte skulle klara av uppgiften har Gud gripit in på "sitt sätt", och vi har stumma fått bevittna hur allt löst sig.

Gud är trofast! Vi kan med frimodighet hänge oss i tjänsten för honom.

**KOM IHÅG
TIDNINGSMISSIONEN
POSTGIRO 571620**

FÖRSAMLINGSHÖGTID

★ Brödsbrytelse

"En dag i Herrens gårdar är bättre än eljest tusen!"

Det var samlingsmottot söndagen den 29 september, då vännerna i Maranataförsamlingen i Stockholm inbjöds till församlingsdag, en dag då hela familjen, ja alla skulle få vara med.

● Församlingshögtiden inleddes redan på lördagskvällen då vi var samlade till *församlings- och missionsmöte*. I förundran över vad Gud gör lyssnade vi till en skara av församlingens ungdomar, som vittnade om sin kallelse till tjänst i Guds rike.

● Söndag morgon klockan nio samlades vi kring Herrens bord och bröt brödet och delade kalken. Många hade slutit upp för att fröjdas inför Herren. Sedan fortsatte dagen i bön och lovsång mellan de olika mötena.

● I förmiddagsmötet predikade *Arne Imsen* om offerlivets välsignelser och vad Gud har rätt att begära av oss. "Allt vi äger tillhör Herren, vår tid, vår hälsa, våra ägodelar, ja hela vårt liv har han rätt till." Han talade om att många vill ha vittnen men alltför få förstår att stödja dem *andligt, moraliskt och ekonomiskt*. I en stad som Stockholm har vi stora möjligheter att evangelisera men det kostar *personligt engagemang och medel*. Själar skall väl inte gå förlorade för att vi inte vill offra oss *helt* för Gud. Många gånger vill och förstår vi att vi borde göra mera men hämmas av oförsvarlig ekonomisk brist. Ja, det var mycket, som fick

Forts. nästa sida.

★ Undervisning

★ Kärleksmåltid

★ Missionsmöte

★ Väckelsemöte

STOCKHOLM

oss att vakna upp och offra oss ännu mer den korta tid vi har kvar.

● "Och de hade allting gemensamt hemma i husen, delade allt så ingen saknade något." Några syskon i församlingen hade ordnat så att hela församlingen (familjen) fick äta middag tillsammans. Praktiskt gick det att ordna, många var villiga att hjälpa till och på en halvtimme förvandlades möteslokalen till festsal. För att ingen skulle känna sig utanför togs upp ett offer för måltiden, så att var och en gav efter för måga. Ja, det kändes precis som om vi levde i apostlagärningarnas tid, så här samlades de säkert. Om man lyssnade till lovsången och tacksägelsen så kunde man tänka sig att man satt vid samma bord som Petrus och de andra apostlarna.

● I eftermiddagsmötet tog vi avsked av *Marianne Sund*, som på måndagen reste till Puerto Rico.

Marianne förstod att hon skulle möta mycket nytt men uttryckte sin glädje över att vara i Herrens vilja inför alla

Marianne Sund i Malmköping:

Du måste ta löftet i din hand och tro, att det är till dig och att du har en uppgift. Vem du än är, så har du en uppgift! Det är en stor uppgift, som vi har var och en. Det är många som tror, att det är en större uppgift att resa till längre avstånd. Men kom ihåg, att det är en stor uppgift du har bara det är Guds uppgift och var du än är hemma eller borta. Tag det då på allvar och om du inte känner, att du har fått en uppgift, så utbed dig det. Fråga Gud, vad du skall göra, för nu gäller det LIVET. Vi har inte många minuter kvar.

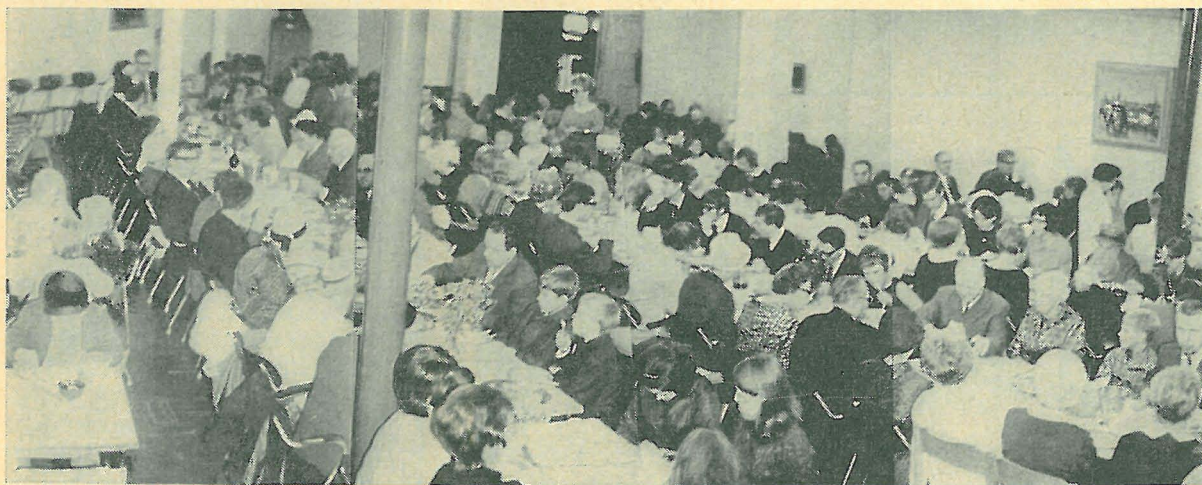
de skiftande erfarenheter som hon förstod låg framför. Även *Mariannes* föräldrar var med och gav dottern några ord med på vägen. Hennes mor *Linnea*

intygade: "Jag har sett att *Marianne* har blivit mycket mera harmonisk sedan hon sa ja till Herrens väg, och jag är så glad att hon nu vill gå den här vägen." Hennes far var också glad över att hans dotter ville följa Jesu kallelse även om han visste vilken kamp som väntade henne. Vänner från Stockholm och Dalarna skickade med *Marianne* minnesord. Allt talar för att vännerna kommer att följa henne trofast med förbön och offer.

"O Jesus, du som fyller allt i alla", sjöng *Arne Imsen* och lämnade den som minnesord till *Marianne*. Gud är trofast och vi skall bära henne på förbönens armar. Många önskade henne Guds välsignelse, och vi kände Guds välbehag vila över en ung Herrens tjänarinna.

● Så avslutades dagen med frälsningsmöte, där bröderna *Karl-Henrik Henriksson* och *Rune Gelinder* medverkade. Strindbergssalen var så fullpackad med folk att alla tänkbara utrymmen fick användas. Det var i sanning en dag i Herrens gårdar!

Barbro Sten och Ulla Nüsholm.

"Dagligen samlades de enigt i templet, och de bröt bröd i de olika hemmen och höll sina måltider med glädje och frikostig gästfrihet." Apg. 2: 46.

NYFIKENHETEN DREV MIG...

Britt Ness vittnar

Britt Ness.

■ Jag vill prisa Jesus för allt han gjort i mitt liv. För fyra år sedan hölls några Maranatomöten i Narvik, och en kväll gick jag dit tillsammans med några vänner. Jag hade inte en tanke på att bli frälst. Den form av kristendom, som jag kände till kunde inte göra något intryck på mig. Jag tyckte jag hade det bra ändå och ville inte gå och se allvarlig och nedtyngd ut. För jag hade fått det intrycket att så gjorde de flesta kristna.

■ Jag gick på mötet av ren nyfikenhet. Jag ville se och höra om alla rykten som gick var sanna. Men prisat vare Herrens underbara namn! Anden som var i mötet verkade på mitt hjärta, och jag blev mer och mer gripen av det som förkunnades. Till slut hade jag ingenting kvar av allt det jag försökt bygga mitt liv på. Jag förstod att jag måste bli frälst och att Jesus var den ende som hade verkligt liv att ge.

■ Jag har inte ångrat en dag att jag var lydig och tog emot frälsningen i Jesus Kristus. Han har verkligen gett mig frid och en oförklarlig glädje i hjärtat. Kort tid efter att jag blivit frälst blev jag döpt i den helige Ande och eld och fick dessutom följa Jesus i dopets grav. Varje dag har jag fått känna den kraft, som bevarar och hjälper genom allting.

■ Genast när jag började leva för Jesus, kände jag också kallelse att verka hans sak, och min bön har sedan dess varit

att få vara helt i hans vilja med mitt liv. Jag var en tid ute på utposter och vittnade om Jesus och min längtan efter att allt som hindrade mig från att leva helt för hans sak skulle försvinna blev starkare och starkare. För mer än ett år sedan fick jag nåd att säga ett helhjärtat ja till Guds kallelse.

■ Skörden är stor, men arbetarna få. Snart kommer Jesus igen för att hämta sin dyrköpta brud och ännu är det skaror, som vandrar mot evigt mörker. Endast Jesus kan rädda dem! Jag vet att det fulltoniga evangeliet skall ge förlossning åt många av dem som är bundna i synden. Må Herren upplysa våra hjärtans ögon, så att vi förstår hur översvinnligt stor hans makt är på oss som tror. Jag vill säga som Paulus: "Jag kommer inte med höga visdomsord", men jag går i tro på Jesus, och han har lovat att gå med och stadfästa sitt Ord. Jag har lagt mitt liv i Herrens hand och vilar i honom. *Han skall utföra verket.*

VÅGAR DU LEVA UTAN JESUS?

Kjell Israelsson

Till dig, som ännu inte upplevat Jesus, vill jag ställa en fråga: Hur vågar du leva i denna oroliga värld utan Jesus Kristus som din personlige frälsare? — Om du är ärlig måste du medge, att fotboll, ishockey, bingo, dans och annat sådant inte ger någon lycka. Det finns ingenting av denna värld, som är värt att leva för. Men pris ske Gud, när du blir frälst, då får du beständigt ha glädje i ditt hjärta. Och ett mera spän-

nande liv kan du aldrig tänka dig.

Du vågar vara dig själv sedan du upplevat Jesus. Tänk bara att slippa sprit- och tobaksbegrar; du blir fri som fågeln. Halleluja!

Jag vill ge dig ett råd: ta fram din Bibel och läs Joh. 3:16, Apg. 16:31 och Mark. 16:16 och läs gärna mera i Bockernas Bok. Bed till Jesus att han frälsar dig från synden, och du får evigt liv till arvedel. Gud välsigne dig.

ETT LEVANDE KRISTUSBREV

"Jag började dela ut traktater och vittna om Guds godhet i bussen..."

Av Anders Berntsson

Veckans motto var "Väckelse i liv och lära", och det blev det verkligen. För mig var det både som "ris" och "ros". Det var både uppbyggelse, förmaning och tröst i att sitta och lyssna till de friska vittnesbörden och bibelstudierna. Allt var så väl ordnat och gick så bra, jag har ej varit med om något liknande. Det bästa var att Jesus var där, och där Han är, där är så gott att vara. Och där det finns människor, som lever nära Jesus där blir det enhet. Det är underbart, tack och lov!

• Då jag sedan reste hem och skulle åka sista sträckan, tre timmar med buss, hände något underbart. Då jag tänkte på vad jag hört i Malmköping i ett vittnesbörd om att vara ett levande Kristusbrev, läst av människor, då steg en längtan och ett rop från mitt hjärta: Herre, du ser hur dåligt det går för mig att vittna för människor! Om jag ändå kunde bli ett levande brev och ära Dig,

Jesus, med mitt liv. O, Herre giv mig kraft att leva så, att jag i allt ärar Dig. — Jag kan ej beskriva den salighet och den kraft som då fyllde mig, jag kunde ej längre sitta stilla, jag grät och jublade.

Och jag började dela ut traktater och vittna om Guds godhet, om att Jesus lever och att Han är densamme och verkar genom sitt ord och den Helige Ande. Då jag sedan kom hem var det på samma sätt. Jag tyckte jag gjorde ett "brott" om jag inte tog traktatbuntarna och gick omkring i husen. En del blev gripna, andra förargade.

• Nu har jag varit ute i skärgården med tidningar, böcker och grammofonskivor. Det är underbart att få gå dit Gud har kallat en, att vara ett vittne till väckelse i både liv och lära. "Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor; den fostrar oss till att avsäga oss all ogudaktighet och alla

Anders Berntsson

världsliga begärelser och till att leva tuktigt och rättfärdigt och gudfruktigt i den tidsålder som nu är." Tit. 2: 11—12.

• Vi har i sommar haft en del friluftsmöten här i Hälleviksstrand. Det har varit till stor glädje, att broder Kåre Mörkestöl tillsammans med sångare från Stenungsund, Ljungskile och Uddevalla besökt oss och vittnat och sjungit här. Vi tror på och bedja att Herren skall väcka själar, som helhjärtat vill följa Jesus och gå hela vägen med Honom!

Jesus kommer snart!

Fridshälsningar från en ringa broder

"Och hon skall föda en son, och honom skall du giva namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder." Matt. 1: 21.

Det har blivit så dyrbart för mig, namnet Jesus. Jag har funnit en underbar vila i Honom, som var, är och förbliver i evighet, i Honom som är given all makt i himmelen och på jorden. Jag är så tacksam till Gud att jag redan i unga år blev frälst och fick gå in på den väg som Jesus banat och följa honom, ty han är vägen, sanning-

NAMNET JESUS

Av Gunnar Gelinder

en och livet. I Jesu namn skall vi gå segrande fram. Han lever i dag! Det kommer att ske stora ting i hans namn innan han kommer, allt enligt löftena.

Stormen tjuter ibland, men då blir det bara bättre fart hemåt till den säkra hamnen.

Du ofrälsta vän, sök dig till Jesus och pröva så skall du finna, att hos Honom får du vila och tröst. Han hjälper dig

under livets alla förhållanden, både när det skymmer på vägen och när det är ljus. Han är trofast och löftena håller, det är min erfarenhet. All äran till Jesus!

"Jesus, o vad ljuvligt namn Jesus, ständigt öppen famn Jesus, trygg och säker hamn O, pris ske namnet Jesus."

Gunnar Gelinder
Norrköping

FRÄLST och ANDEDÖPT

Jesus har hört
min bön!

Gunvor Karlsson.

Det är underbart, att få tillhöra Jesus i dag. Jag blev frälst på bibelskolans avslutning i Stockholm förra året, då jag fick nåd att lämna mitt liv i Jesu händer.

Det har varit hårt och kämpigt många gånger, men Jesus har hört min bön och gett mig kraft på nytt. Halleluja! Nu är jag också andedöpt, det blev jag under den härliga veckan i Malmköping. Nu vet jag att Jesus lever i mitt hjärta.

Också du, min ofrälsta vän kan få uppleva detta. Tag emot Jesus i tro som din personlige frälsare. Det var ju för oss, dig och mig, Han dog på korset på Golgata — för att vi skulle få ha evigt liv.

Gud välsigne dig att ta emot Jesus i dag.

Segerhälsningar

Gunvor Karlsson
Norrköping

”BLIV STILLA HOS JESUS!”

manar Iris Genblad

Jesus har en sådan omsorg om oss var och en, så när han märker, att vi tröttnar, att vi kämpar en ojämnhet, att det andliga livet går liksom på rutin, då hejdar han oss helt plötsligt mitt i vår skenbara aktivitet för att få tala ut med oss. Det kanske sker snabbt och chockartat och vi står där med vårt varför. Varför just nu när jag hade så många planer på gång?

Man ligger där med sina frågor. Man upplever sjukhusatmosfären, upptäcker människorna omkring sig; ett oerhört lidande, människor sargade till kropp och själ, utan Gud och utan hopp. Plötsligt krymper ens eget lidande till normala proportioner. Åter frågar jag: "Varför, Herre?", men på ett annat, ödmjukt sätt och jag erfar: jag är föremål för Guds handlande i kärlek till sitt barn. Jesus är med och en natt upplever jag på ett sällsamt sätt i all min nöd Kristi härlighet och församlingens härlighet. Min själ fylls med jubel och lovsång. "Han smörjer mitt huvud med olja och låter min bågare flöda över." Ps. 23.

Den tid som följer ger mig tid till bön och läsning av Guds ord. Den Helige Ande uppenbarar dolda skatter. Hur underbart att upptäcka att Jesus är svaret på alla våra problem, på all vår brist. "Men hoppets Gud uppfyller eder med all glädje och frid i tron, så att I haven

Iris Genblad.

ett överflödande hopp i den Helige Andes kraft." Rom. 15: 13.

Jag dröjer inför ordet om vingårdsmannen: "Var gren i mig, som icke bär frukt, den tager han bort, och var och en som bär frukt den rensar han, för att den skall bära mera frukt." Joh. 15: 2. Den Gud älskar den agar han. Min svårt brutna fotled blir orsak till en för mig av Gud rikt välsignad tid, ära vare Hans namn!

Älskade vän, om detta när dig, som är i en liknande situation — din blick är skymd, ditt hjärta är en tummelplats för frågor — så minns detta: bli stilla hos Jesus, ty stillheten är som en "utgjuten salva". Han har en väg för dig. Din plåga kan genom Guds nåd bli dig till rik välsignelse.

MISSIONÄRSBREV

BREV FRÅN FAMILJEN BERTSSON I SPANIEN. VI LÅTER DET SOM
ÄR AV INTRESSE GÅ VIDARE TILL LÄSEKRETSEN:

Frid kära vänner och syskon i tron.

Ett hjärtligt tack för senast i Stockholm. Det var berikande att ännu en gång på träffa alla vännerna i församlingen och att få vara med och dela kamp och seger.

Vi har fått Midnattsropet nr 16 och läst om Malmköpingskonferensen och vi lär väl få nästa nummer där vi kan läsa både om Malmköping och Tantolundens segerrapporter.

Resan hit ned gick i stort sett bra. Det var endast en punktering i Tyskland, som var det enda missödet. Denna gången åkte vi över Strassbourg och Lyon och för övrigt samma väg. I Spanien började värmen flöda och svetten lacka. I Spanien på ett hotell fann vi en bibel (!) i vårt rum. Den enda på hela resan.

I lördags var jag på spanskt ev. möte i Marbella. En ung spanjor, universitetsstuderande från Cordoba, begärde ett samtal efter mötet och lämnade sedan sitt liv åt Kristus. Det var hans första kontakt med ett evangeliskt möte och Ordet och Anden verkade i hans hungriga själ. Evangelium är en Guds kraft till frälsning. Tänk så många hungriga själar som aldrig hört evangelium och som likt honom säkerligen skulle ta emot Kristus Jesus om de fick höra. Medan vi var i Sverige hade församlingen i Malaga haft besök av en mexikansk predikande broder en hel vecka och fem spanjorer och en här bosatt engelsman döptes till Kristus i veckans avslutningsmöte. Ära vare Herren! Gud Ord verkar också här.

Här är som vanligt många utlänningar, mest är det nu tyskar och fransmän. Vi fortsätter emellertid med möten för skandinaver och hoppas det skall komma några. Vi hade inget möte i söndags då handaffischerna inte han tryckas färdigt. Det är ju vårt viktigaste sätt att annonsera.

De troende kämpar ju i minoritet mot alla satans blädverk, och de är väldigt tacksamma för all uppmuntran de får. Just nu gläder de sig i tron åt ett profetiskt budskap, som frambars på en konferens i England, där det sades att Herren skall göra stora ting i Spanien. Det är ju sant. Den som beder han får och den som sår får skörda.

Vi slutar med de bästa hälsningar till Er alla och till hela församlingen och ber om hågkomst för Spanien och oss själva i era böner. Jesus kommer snart!

Fridshälsningar

ELSA och HELGE BERTSSON

Härligt inspirerande väckelsefyllda

MRM 60. Syskonen Ulla-Britt och Per-Arne Imsen samt Clarence Olsson.

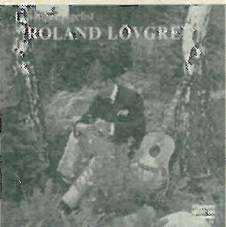
MRM 59. Karl-Henric Henricson.

MRM 58. Syskonen Barbro och Rune Gelinder.

MRM 57. Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MRM 63. Roland Lövgren med Dala-teamet.

MRM 68. Hans Danielsson: **Sargade själ/Mitt hem bortom bergen/I min ungdoms vår/En hallelujasång.**

MRM 63. Roland Lövgren med Dala-teamet. **Nåden räcker/Om Du lycklig vill bli/Två minnen från mitt barn-domshem/Du vita här.**

MRM 60. Ej brister där en sträng. Duett: Ulla-Britt o. Per-Arne/**Sargade själ.** Duett: Per-Arne o. Clarence/**Högt ovan sol.** Solosång: Ulla-Britt/**Det finnes frälsning.** Duett: Per-Arne och Clarence.

MRM 59. Karl-Henric Henricson. **Till harpors spel/Jag har valt/Ingen är så full av nåd/Jag är härligt frälsd och fri.**

MRM 58. Syskonen Barbro och Rune Gelinder. **Egyptens mörker** (Solosång av Rune Gelinder)/**Jag är en främling på denna jorden** (Duett: Barbro och Rune)/**Tänk när jag min Herre skådar** (Solosång Barbro Gelinder)/**O, kasta Din omsorg** (Solosång Rune Gelinder).

MRM 57. Kurt Petersén och Roland Lundgren. **En dag skall evigheten morgon gry/Sjungen halleluja-sång/Giv mig ett hjärta som synd utestänger/Down by the riverside.**

MRM 56. Gösta Fredensjö. **När vi Hör om ser/Jag är ovärdig/Vem är Jesus/Är Du ensam?**

DE 25 SENASTE EP-SKIVORNA!

MRM 55. Curt Petersén, Roland Lundgren. **Vi är på resa/Tänk för dig som vandrar utan Gud/Ovan stjärnor klara/Mitt hem bortom bergen.**

MRM 54. Bosse Andersson. **Snart en dag skall Jesus komma åter/Mitt hem det är ej här/Den avtälliges bön/Snart en morgon bryter fram.**

MRM 53. Marita Hammar. **O, säg mig varför gråter du —?/Snart skall portarna öppnas där hemma/O du kära Golgata/Jag är glad.**

MRM 52. Sionförsaml. sångare i Falköping med Curt & Roland (nyinspelning). **Sjung än en gång hemlandets sång/Jag fann en frälsning/Om du vinner jordisk makt och ära/Han lever.**

MRM 51. Norlins, den sjungande familjen. **Mina vackra drömmar/He's got the whole World in his hand/Tala om din nöd för Jesus/Jesus vet hur det skall vara.**

MRM 50. Bosse Andersson sjunger. **Nere i dalen/Jesus min törnekrönte Konung/Främlingsland/I Himlens land.**

MRM 49. Gösta Fredensjö sjunger till ensemble. **Den bräckliga skutan/Led mig o Herre/På enkel biljett/Till vårt hemland.**

MRM 48. Vivian Mårtensson sjunger till hammondorgel, gitarr och bas. **Din nåd är mig nog/Golgata under/O, jag längtar att en gång få vara där/Jag aldrig kan ångra.**

MRM 47. Falköpingstrion sjunger tillsammans med Kurt och Roland. **Ljuvligt och kärleksfullt/Mamma är det långt till himlen/Som en härlig gudomskälla/Till himlens land.**

MRM 46. Marita Hammar sjunger till piano, gitarr och trummor. **Käre Jesus jag kommer till dig/Hela vägen gå/Han lever/Det skall bli värt sitt pris.**

MRM 45. Bertha Svensson sjunger till piano, gitarr och trummor. **Ikke heller jag fördömer dig/Den dyrbara pärlan/Han är liljan uti dalen/Jesus du min vän.**

MRM 44. Duett: Kurt Petersén och Roland Lundgren. **Barnabön/Vitare än snö/Jesus remembered me/Du fallna stjärna.**

MRM 43. 4 sånger av Aina Nilsson. **Han lever/Två dina kläder/Jesus min vän/Jubelsång.**

MRM 42. Gunnar Carlsson och Gunnar Johansson. **Medan kärleken från korset talar/Hela natten lång har jag strävat/Jag vet en plats.**

MRM 41. 5 evangelister sjunger till hammondorgel, piano och gitarr: **När min resa är slut, solosång av Arnold Andersson/Aldrig är det så i Kanaans land, sång av evangelister/Ej vad jag vill Gud, duett Sigrd Andersson och Gunilla Fredriksson/Varför irrar din blick uti natten, solosång av Arnold Andersson.**

MRM 40. Åsa Gunnarsdotter sjunger till hammondorgel, piano, solo- och kompgitarr. **Det enda/Jag är på resa/Om jag ägde allt men icke Jesus/Min Gud förmår.**

MRM 39. Gunilla Fredriksson och Sigrd Andersson sjunger till hammondorgel och piano. Sologitarr Per-Arne Imsen. **Min själ den väntar efter Herren/Gud är trofast/Vi är nu på väg till himlen/O, vänd om till din Gud.**

MRM 38. Rune Gelinder sjunger till hammondorgel och piano. Sologitarr Per-Arne Imsen. **Jag sjunken var/Jag är härligt löst och fri/I klippan honung är/Ett härligt liv jag äger.**

MRM 105. Britt Ness. **Vilken nåd stor och rik/Djupare in i Jesus/Vem är Jesus/Underfulle dype fred.**

Klipp här och sänd in kupongen i dag —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförs.kott:

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

..... Skivor nr

☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st., 50:—

☐ EP-skivor i paket, innehåller 15 st., 55:—

☐ Sångbladen 70—95 18:75

☐ Sångbladen, hela saml. 1—95 + pärm 44:50

☐ Färdiginspel. BAND nr 22:50

Kupongen insändes till EVANGELII CENTER - 781 02 Borlänge 2 - tel. 0243/105 95

MÖTES- och KONFERENSANNONSER

MARANATAFÖRSAMLINGEN, STOCKHOLM

Allhelgonadagshelgen 1-3 nov.

FREDAG	19.30 Bibelstudium och bön	Lokal:
ALLA HELGONS DAG	9.00 Brödsbrytelse 11.00 Förmiddagsmöte 13.30 Kärleksmåltid 19.00 VÄCKELSE- och FRÄLSNINGSMÖTE	Strindbergssalen, N:a Bantorget
SÖNDAG	11.00 och 19.00 Väckelse- och frigörelsemöten	Strindbergssalen N:a Bantorget

SIGURD BRATTLI från Norge. KÅRE MÖRKESTÖL. ERNST HÖGLANDER. ALF PETERSON. ARNE IMSEN, församlingens sångarkrafter och bibelskolans elever i aktion

Har du

MIDNATTSROPET

Annars,

Prenumerera **NU**

Gör vad DU kan för BIBELSKOLAN 1968

FÖRBEREDELSENA för höstens bibelskola pågår nu för fullt. MARANATAFÖRSAMLINGEN i Stockholm ser fram emot den med stora förväntningar. Alla har en innerlig förhoppning att vistelsen i huvudstaden skall bli andligt berikande för samtliga deltagare. Bröder med rik erfarenhet i Ordet och från fältarbetet kommer att undervisa och genom en planerad evangelisationskampanj i huvudstaden under de veckor "skolan" pågår, kommer eleverna att bli aktivt engagerade i många praktiska uppgifter som hör till metodiskt genomförd evangelisation och praktisk församlingsvård.

Allt sedan Malmköpingsveckan har de flesta av oss förnummit att Maranataväckelsen i Sverige gått in i en ny epok, och vi tackar alla för den nåd Gud bevisat under krisfyllda dagar och ser med förnyad vision framåt, samtidigt som vi förbereder oss för det uppdrag vi är övertygade om att Herren har anförtrott oss.

MARANATAFÖRSAMLINGEN i Stockholm är en jämförelsevis liten skara trossyskon, men församlingen har ett relativt stort arbete i huvudstaden och på andra platser i hem- och utland. Vi behöver därför hjälp och låter nu en vädjan om ekonomiskt bistånd för bibelskolan gå till alla våra vänner i när

och fjärran. GÖR VAD DU KAN för evangelisterna, som behöver denna period av återhämtning och koncentration i en läkande och inspirerande atmosfär av bön och uppenbarelse. Dessutom finns det en skara "nybörjare" som verkligen behöver bibelskolan som sin startpunkt. Det är i år fler nybörjare än på flera år, och det tackar vi Gud för. Så har vi en grupp vänner, som är mycket aktivt engagerade i det lokala väckelsearbetet. De kommer till bibelskolan för att bli mer hemmastadda i Guds ord och bättre skickade för uppgifterna i Guds verk de känner sig kallade till. BIBELSKOLAN har verkligen en stor funktion i det uppbyggnadsarbete vi befinner oss mitt inne i.

INBETALNINGSKORTET som medföljer detta nummer är avsett att vidarebefordra din gåva till bibelskolan.

KANSKE DU KAN förse bibelskolan med potatis, grönsaker, konserver, frukt etc. I så fall kan dessa sändas till Maranataförsamlingens exp. Surbrunnsgatan 60, 113 27 Stockholm.

VIKTIGAST av allt är emellertid att bibelskolan blir föremål för vännernas förböner. KOM IHÅG BIBELSKOLAN DAGLIGEN!

Arne Imsen